

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
 mai mult.

Pentru Arhie:

1 lună 1 fl. 25 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
 a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
 și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
 Sibiu, strada Cîsnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc
 Manuscripte nu se înapoiază.

Cu 1-a Iulie v. 1887

se începe

Abonament nou

la

„Tribuna“.

Prețurile abonamentului sunt însemnate în capul foi.

Abonamentele se fac cu multă lesnire atât în Monarchie cât și în România prin mandate postale (*Posta-utalvány — Post-Anweisung.*)

Se recomandă abonarea timpurie pentru regulata expediție a foi.

Domnii abonați sunt rugați a ne comunica eventual pre lungă localitatea, unde se află, și **posta ultimă**; ear' domnii abonați vechi spre ușurare pot lipi pe mandatul postal **adresa tipărită** dela fâșiile, în cari li s'a trimis diarul până acuma.

Administrațiunea diarului „Tribuna“.

Sibiu, 9 Iulie st. v.

Privească omul în ori-și-care parte a vieții publice și private din țările unguresci, cu un lucru negreșit are să se întâlnească. Guvernele acestor țări, de când au fost și sunt în mâinile compatrioților maghiari, au manifestat o născuță vrășmașă neamului nostru românesc. Născuța aceasta atâta e de consecuentă, în firul evenimentelor de secol, încât, fără de cea mai mică teamă că vom fi dați de minciună, putem afirma, față cu Românii, părinții vitregi a guvernelor din țările unguresci.

Și oare pentru-ce?

Întrebarea aceasta de importanță este deja răspunsă prin născuța dușmănoasă față cu neamul românesc. Cu toate că dacă reflectăm cât de puțin, trebuie să știm, că răspunsul este departe de a satisface. Ar trebui și un motiv, ar trebui mai multe motive, pentru-ca un popor să se hotărăască la asemenea născuțe contra altui popor.

Manifestarea născuței dușmănoase ni-o dovedește istoria, ni-o dovedește actualitatea cu prisosință. Anumit actualitatea cea mai proaspătă, până și în amănuntele curat private și de toate zilele, îndege-

tează la persecuțiunea sistematică a neamului românesc.

În trecuturi mai depărtate guvernele unguresci și-au pus toate silințele să desbrace pe Români de drepturile politice. „*Universitas Vlachorum*“ și „*jus olachale*“ devin nise cuvinte misterioase. Românii sînt excluși și dela proprietate și în fine li s'a distrus și biserica.

Dar' aceste s'au întâmplat în timpurile feudalității. Timpurile acestea au avut un fel de privilegiu de a maltrata popoare. Atunci se întempla, că popoarele se maltratau chiar și pe sine înseși. Și în țările unguresci vedem, în sinul poporului maghiar, domni și supuși. Însă ochi și mai puțin ageri vor fi în stare să descopere, că la noi înșiși feudalitatea, într'un chip era aplicată la supușii de o rasă cu domnii și într'alt chip la neamul nostru românesc. Pre când d. e. pentru elementul maghiar, prin bisericile recepte erau deschise ușile, prin care Maghiarii scăpau de urgia feudalității, biserica română era, ca și naționalitatea, numai tolerată, până când le va plăce domnilor.

Ei bine, au trecut timpurile acele. A venit epoca egalității.

Nu cumva într'aceasta, menită a apropia om de om, s'au îndreptat lucrurile?

Dela viața publică sîntem și acum în epoca egalității tot așa de excluși ca și în timpul feudalității. Românii și cari sînt în funcțiuni, trebuie să se renege sau de tot, sau în parte. Nici a conversa funcționarului român cu alți Români nu-i este permis. Ear' dacă își permite a umbla și conversa și nu poartă fanatismul „patriotic“ la ivală, ca să câștige și pe alții pentru felul unice de patriotism, identic cu maghiarismul exclusivist, în cazul cel mai favorabil, are fericirea de a fi pus sub priveghiere polițiană, de care n'are nici o cunoștință și este șicanat până se hotărăse să se ducă din funcțiunea ce o are, unde îl va milui cel de sus.

În biserică? Și acolo, unde Românii au drepturile cele mai frumoase, garantate de toți factorii cardinali din stat, guvernul își reservează a dispune cum îi place. Prea puțin îl genează pe guvern, dacă Românii vor pute ori nu să țină disciplină în biserica lor.

Poate că intențiunea lui e să nu poată, și toată organizațiunea cea frumoasă bisericească, cât privește pe Români, să devină o iluziune.

În chipul acesta cu o lovitură sînt două musce turtite. Fiind biserica para-

lisată, este paralisată și instrucțiunea cu caracterul național al bisericii.

Este o norocire în nenorocirea financiară a țării. Ministrul de instrucțiune nedispunând de bani, precum ar dori să dispună, nu poate face instrucțiunea în limba noastră națională cu totul imposibilă.

Epoca egalității, precum vedem, nu se deosebește de epoca feudalității. Este singură numirea, care s'a schimbat. Și cu toate acestea, este o deosebire între aceea și aceasta. Aceea reprezintă trista sinceritate; aceasta reprezintă o minciună, fiindcă numai egalitate se nu cauți într'însa.

Lipsa de egalitate, întru cât ne privește pe noi Românii, merge departe. Pentru noi guvernul unguresc nu este părinte vitreg numai în ceea-ce privește viața publică de stat. Românii din țările unguresci li se pun fel de fel de pedeci și în dezvoltarea vieții economice private. Atât de departe s'au dus domnii guvernării, încât au făcut silă legislațiunii și fac silă justiției, numai ca pe Românii să-și țină în loc dela progres și să-și ruineze materialitatea.

În zilele noastre lumea nu se mai mulțumescă nici la noi cu comerțul primitiv din secolii trecuți, nici chiar cu agricultura aceea, care consista numai din lucrul mânilor, după buna chibzuință a agriculturii necărturar. Din experiențele celor mai bune pe terenurile acestea s'au dezvoltat teoreme care, urmate, duc mai curînd și mai sigur la scop. Pentru răspîndirea, pentru popularizarea acestor teoreme sînt scolile comerciale, agricole cu toate ramurile lor, sînt societățile industriale și agricole.

Societăți industriale avem și noi Românii și chiar și o școală comercială, fîrsece din al nostru. Numai înveșnirea este eredită dela alte guverne. Scim însă, că pentru înființarea unei societăți agricole române în era constituțională actuală s'au făcut atâtea pedeci, încât până în ziua de astăzi n'avem cunoștință să existe vre-una undeva și pentru Românii din țările unguresci.

Scoale comerciale, de industrie, de agricultură în țările unguresci sînt mai multe. Din mijloacele statului și pentru promovarea comerțului, industriei și agriculturii între Români nu există nici una. Ear' câte există, sînt pentru Maghiari și Sași. Îți vine curios, când cetesci, ca și în zilele acestea, că s'au deschis concursuri pentru stipendii de stat la școala de vinicultură din Aiud, școală curat maghiară.

Mai curios însă, vătămător am putea dice, când cetesci, că se pretinde cu toată seriozitatea, ca concurenții să scie limba maghiară. Aiudul adevărat că este un orașel maghiar în Transilvania, însă situat în mijlocul noianului de Români transilvaneni. Românii acestia încungiu orașul acesta din toate patru părțile lumii și în partea cea mai mare sînt agricultori și vinicultori. Care va să zică, vre-o câteva sute de Maghiari, din averea statului se înțelege, în mijlocul Românilor au până și școala de vinicultură; milioanele de Români însă sînt „*Raiah*“, lor nu li se cuvine astfel de școale.

De bună seamă că, după conceptele guvernanților noștri, „*idea de stat*“ are să sufere, dacă și Românii din țările unguresci ar învăța agricultura și vinicultura în mod mai rațional.

Este un ridicol întristător, căci e foarte păgubitor ridicolul acesta pentru un popor rîvnitor de cultură și civilizațiune în măsura, în care sînt rivalii Români. Încă nu sînt patruzeci de ani impliniți, de când în țările unguresci Românii numai cu multe greutate li-a fost cu putință să facă ceva pentru înaintarea lor și au făcut în patru decenii, cât alții cu puterea în mână în patru secole. Ridicolul întristător nu se oprește la ceea-ce am arătat până aci. Unde ar și încăpe în cadrul unui articol de diar o situațiune întreagă ca a Românilor? Spre a ilustra însă caracterul situațiunii noastre a Românilor din țările unguresci, fie-ne permis a mai menționa o unică împrejurare.

Românii din țările unguresci, sub patrioțului guvernului unguresc și al legislațiunii maghiare au să fie expuși batjocurii unor venetici, care pretind a fi Greci de prin Turcia și mai scie D-zeu de unde, în locul cel mai de frunte al lor, în Brașov. Acești Români, fiindcă sînt Români, aflăm adică, că prin sentință au să fie scoși din dreptul lor dela biserica din cetatea Brașovului întemeiată de dinșii spre a fi dată în posesiunea unor venetici de p'aci-ncolo.

Fără să vrem trebuie să ne punem întrebarea: ce are să zică atitudine aceasta atât de nechibzuită din partea guvernanților noștri? Sînt Românii un popor răvrător? S'au ferit Românii vre-odată, ca Maghiarii, din calea apărării patriei? S'au sculat ei vre-odată în capul încoronat al țării? Care poate fi dar' rațiunea persecuțiunii până la exterminare, până și în mărșă, a Românilor și mai cu seamă în ajunul evenimentelor ce se apropie cu fie-

Foița „Tribunei“.

Două prepozițiuni poznăse.

Sînt în limba românească două prepozițiuni, care foarte adese-ori îi încurcă până chiar și pe oamenii „tari în gramatică“, ba tocmai pe acestia mai adese-ori: aceste sînt „*de*“ și „*în*“.

Omul, care scie limba românească și nu mai rezonază, ci vorbește așa, cum scie, nu-și dă, se înțelege, în petece cu aceste două prepozițiuni. Aceia însă, care învață limba din gramatică ori își închipuiesc, că gramatica face limba, foarte adese-ori, tocmai vînd să fie corecți, fac cele mai poznăse greșeli.

În materie de limbă românească suprema autoritate este poporul, Românul, care scie să vorbească, fără-ca să fi căștigat știința aceasta din cărți. Românul acesta nu poate să facă nici odată „greșeli“ de limbă, deși foarte adese-ori ne pare „curioasă“ limba, în care vorbește. „Greșeala“ lui e idiotism, provincialism, dialect, dar' din punctul de vedere al satului ori al țînutului, în care se află, totdeauna corectă.

Noi oamenii culți însă, care avem pretențiunea de a vorbi limba literară, nu putem să fim „corecți“ în greșelile noastre. Căci din

punctul de vedere literar limba e corectă numai așa, cum este vorbită de cea mai mare parte a Românilor ori cum o scriu cei mai de valoare dintre autorii români. Dacă dar' cineva o vorbește altfel, el greșesc și greșeala lui greșeală rămîne, fiindcă n'are dreptul de a se descărca asupra satului seu.

Astfel prepozițiunea „*de*“ e întrebuințată atât de întregul popor român, cât și de toți autorii de valoare ai Românilor în trei înțelesuri: ca în „*furcă de fier*“, ca în „*butoiu de vin*“ și ca în „*chilogram de carne*“.

În primul cas „*de*“ ține loc de „*din*“, în al doilea are înțelesul unui „*pentru*“, ear' în al treilea are înțelesul, că carnea e atîta, cât poate să țină cumpăna cu un chilogram.

Cu toate aceste nici cu atât nu se mulțumesc Românii. El mai întrebuințează pe „*de*“ și ca în „*ține loc de din*“ ori în „*scapă de primejdie*“.

N'are deci să ne prîndă mirare, dacă oamenii, care vorbind românește, caută analogii în alte limbi, adese-ori se ferece de acest „*de*“ al Românului.

Păharul poate să fie *de sticlă*, *de aur* ori *de argint*, dar' sînt și păhare *de apă* în deosebire de cele *de vin* și cele *de rachiu*, ba se vorbește și de un *păhar de vin* plin *de apă*, care

în cazul acesta e un *păhar de apă*. Românul nepreocupat scie totdeauna, cum are să înțeleagă pe acel „*de*“; cei sfătoși însă, temîndu-se de încurcături, dic „*păhar pentru apă*“ și „*păhar cu apă*“, pentru-ca să se înțeleagă mai bine.

S'o fi înțelegînd poate mai bine, dar' în românește nu se dice așa.

Scim cu toții, că biblicul „*blid de linte*“ nu era de linte, ci *de lut* ori *de lemn*; cu toate aceste așa s'a dis totdeauna, fiindcă numai așa se poate dice în românește. Și dacă poate să fie „*blid de linte*“ blidul umplut cu linte, nici păharul plin cu apă nu poate să fie decât un „*păhar de apă*“.

Deasemenea, dacă deosebim „*cuțitul de bucătărie*“ de „*cuțitul de masă*“, nu ne vom încurca nici când va trebui să înțelegem sub „*păhar de vin*“ un păhar, în care se servește vinul

Ear' acela, care face altfel, greșesc.

Dar' pus alături cu „*în*“ acest „*de*“ e o prepozițiune pe cât se poate de inofensivă.

S'ar pute aduna un întreg dicționar de dicieri, în care Românul face de „*în*“ o întrebuințare pentru străini imposibilă.

Vom înșira câteva din aceste.

„*Omul stă în picioare*“. — „*Boii se bat în capete*“. — „*Copilul are pîlăria în cap*, ear'

ciobanul poartă opincile în picioare, ia traista în spate, o duce în băț ori o pune în cuiu“. De asemenea Românului pîrlu nu-i crește pe cap, ci în cap, ca dinții în gură, ori ca barba în față, ear' nu ca unghiile la degete. Apoi Românul bagă mîna în capul altuia și trage de cap, ear' nu de pîr.

Toate aceste fi scot din context pe oamenii, care mai vorbesc și în alte limbi, și acestia cred că corectează limba românească, dacă nu dic așa, cum se dice în românește, ci se ferece de prepozițiunea „*în*“, pe care nu sciu s'o întrebuințeze.

Astfel ei cred că se exprimă mai deslușit, când dic, că pun pîlăria pe cap, ceea-ce pentru urechia Românului are înțelesul, că pîlăria e pusă astfel, că stă pe cap, fără-ca să între capul în ea. Tot astfel, dacă punem un cuiu pe masă și aședăm traista de asupra lui, traista e pe cuiu. Atunci însă, când dic, că traista e în cuiu, Românul înțelege, că cuiul a intrat în traistă ori în băierile ei astfel, că traista e atîrnată de cuiu.

Și totdeauna când fie „*de*“, fie „*în*“ este înlocuit cu vre-o altă prepozițiune, Românul înțelege ceva cu totul deosebit de ceea-ce intenționează „*corectorul*“ limbii românești.

care și mai mult de noi ca și de compatrioții guvernanți.

N'avem încotro, dar' trebuie să știm și cu ocaziunea aceasta, că ori din care parte îi vom privi pe compatrioții guvernanți, noi îi aflăm, că sunt cei cu cuțitul și cu pânea în mână, se vor convinge însă și ei mai târziu, că n'au știut întrebuința nici cuțitul nici pânea spre nici un bine, nici chiar spre binele lor; spre al nostru însă de loc nu!

Revistă politică.

Sibiu, 9 Iulie st. v.

Împăratul Germaniei a sosit în Gastein. Aprețările politice, ce se fac din incidentul călătoriei împăratului german, primesc prin observările diarului berlinez „Kreuzzeitung“ o direcțiune hotărâtă. Acest jurnal, care în anii de mai nainte era unul dintre cei mai zeloși anteluptători ai prieteniei rusești, declară, că Germania nu mai simte trebuința înnoirii alianței celor trei împărați, ear' în numărul seu dela 19 l. c. își exprimă marea bucurie pentru întimpinările cordiale ce autoritățile, poporul și presa austriacă pregătesc monarhului german. Prin aceasta — dice jurnalul berlinez — se dovedește din nou, că alianța germană-austriacă nu e alterată și în general nu se poate altera, îndată-ce aceea, judecând după cordialitatea popoarelor Austriei, zace pe cele mai întinse baze. De altă parte apoi aceeași foaie se folosește de cel mai vehement limbaj față cu Rusia. Într'un nou articol îndreptat în contra valorilor rusești, „Kreuzzeitung“ scrie:

Causele, că Rusia e prea îngreunată cu datorii, zac în politica externă precum și în miserabilele stări de lucruri din imperul rusesc. Cu toate că Rusia numai cu capital german și-a putut construi căi ferate și și-a putut înarma armatele, slavofililor le-a succedat scoate pe Țarul din prietenia lui cu Germania și a-l determina pentru dispozițiuni, care au apropiat tot mai mult pericolul unei ciocniri războinice. Germanii, care posed valori rusești, au încă destul timp de a mântui ce e de mântuit. Cât pentru Germania nu se tractează numai de a scuti pe cât se poate pe cetățenii sei, înainte de a izbucni bancrotul rusesc cu toate consecvențele lui, ci de a închide total piața germană pentru pretențiunile de bani rusești, de a paraliza pentru o viață de om pe autorul principal al neliniștei continue în Europa și de a pune capătul nejustificatei și neînfrânatei pofte de extindere a aceluia, care împiedică o jumătate de lume în dezvoltarea ei naturală. Pentru apropierea din nou de Germania, Rusia cere un preț imposibil, anume garantarea deplinei libertăți de acțiune în Orient. Germania însă nu poate acorda nimica ce ar pute să primejduiască pacea puterilor ce stau cu ea în relațiuni de prietenie. Nu se poate prevedea timpul, când ear' se va pute conta la prietenia germană-rusească, dar' mai curând se poate prevedea intrarea unei faze, când va fi sosit pedeapsa lui Dumnezeu.

Între prințul Ferdinand de Coburg și deputațiunea bulgară au decurs negocierile de Vineri, când, după-cum se știe, prințul primi oficial deputațiunea bulgară, până alaltăieri. Despre aceste negocieri împărtășesc foile vieneze următoarele:

Despre afacerea Nicolaieff prințul a fost primit din isvor autentic următoarele destăinuri: „Ministrul de război de până acum a fost luat toate dispozițiunile pentru un pronunțament pentru principele Alexandru. El însuși, ministrul de război, avea să fie proclamat de locuitorul principelui. Prin adjutantul seu însă lucrul ajuns la cunoștința regentului Stambouloff. După aceste ministrul demise pe adjutant, dar' acesta nu voi să cuitze până când demiterea lui nu va fi întărită de regentă, deoarece conform constituției demiterea oficerilor se ține numai de dreptul principelui și al regentilor ce exercează puterea aceluia!“ Lucrul s'a terminat astfel: adjutantul rămase, ministrul de război se duse și împreună cu el și ministrul-preșident Radoslavoff. Aceste împărțări făcând o adâncă impresiune asupra prințului. El trebuia să-și dică, că colonelul Nicolaieff cu anevoe va fi putut să aibă o astfel de intenție, fără de a fi asigurat de armată și fără-ca aceasta să nu adereze încă la principele Alexandru, dacă

e gata să facă o lovitură de stat pentru el. Astfel, spre a se asigura despre sentimentele armatei, chemă Duminecă la sine în Ebenthal pe majorii Vinaroff și Marcoff. Acestia declarară: „Noi nu putem ascunde dinaintea Alteței Voastre, că inimile întregii armate bat pentru principele Alexandru și că armatei i-ar conveni mai bine, dacă gloriosul ei conducător ar pași din nou în fruntea ei. Dar' noi putem da asigurarea, că soldatul bulgar cunoaște disciplina și că armata va rămâne credincioasă Alteței Voastre“. Prințul răspunde: „Cu inima însă ea tot va fi battenbergiană!“ Când prințul răspunde domnilor Tonceff și Stransky, că el voese să dea până de seară un răspuns deputațiunii, aceia îl rugară pentru un răspuns definitiv și hotărât, deoarece stările din Bulgaria pretind o hotărâre grabnică. Ieri sosit prințul în Viena și chemă la sine deputațiunea prin căpitanul Dobner. El îi declară, că nu poate să-și dea un răspuns definitiv și ceru timp de cugetare. În patrusprezece zile se va pute decide. Înainte de a merge pe tronul bulgar, trebuie să mă asigur, dacă acela și stă pe baze solide.“ Deputații luară cu regret la cunoștință acest răspuns și-și luară adio dela prinț în cea mai mare deprimățiune. Întrebat fiind, dacă după răspunsul prințului mai are ceva speranță, Dr. Tonceff răspunde: „Cu diina de ați am încetat a mai spera!“

Nota turcească despre alegerea prințului de Coburg îl tractează pe acesta foarte rece. Această atitudine se atribuie unei noue apropieri între Rusia și Turcia în urma denegării convenției engleză-turcească.

Cât pentru această convenție, „Pol. Korr.“ primește din Constantinopol un raport, după care în cercurile guvernamentale turcești se asigură, că Sultanul, încă înainte de plecarea lui Sir Drummond Wolff, făcând cunoscut lordului Salisbury, că-i este imposibil a ratifica convenția egipteană în actuala ei formă și că ar trebui să se înceapă în această privință noua negocieri. În cercurile Porții se crede, că lordul Salisbury va satisface acestei dorințe a Sultanului. În acest caz noua negocieri nu se vor ține în Constantinopol, ci în Londra.

Scirile despre o apropiată criză ministerială în Turcia par a se adevăra.

Despre situația în Bucovina

cetim în „Revista Politică“ următorul articol:

Suceava, 15 Iulie 1887.

Situația la noi în țeară se tot lămurește pe și ce merge, încât astăzi putem arunca o privire repede asupra partidelor politice, ce combat pe Români, și asupra tendințelor acestor partide.

Este înainte de toate partida Rutenilor indigeni, ortodoxi-orientali. Acestia trăind de atâta timp la un loc cu Românii, se află, afară de relațiunile de megieșie, și în relațiuni de înrudire, încât mai că nu vei afla o familie mai bună să nu fie înăscută sau altfel înrudită cu familiile românești.

Rutenii din țeară sunt un popor blând și pacinic, și nu fac deosebire între naționalitatea română și ruteană, căci și la dinșii ca și la Românii religia este legea, care-i unesc cu aceeași biserică, unde se închină deopotrivă Românii și Ruteanul bucovinean. Deosebiri de vederi între poporul rutean și între poporul român încă nu au existat până acuma, și nici nu credem că vor exista, cât timp poporul ortodox rutean din Bucovina își va croi singur destinele sale, și nu va încăpe pe mâna șovinistilor greco-catolici din Galiția. Dar' acestia venind din Galiția în țeară, și căpătând câte un post, au început a prourma lupta începută în Galiția, pe teritoriul Bucovinei, cu deosebire numai, că în Galiția obiectul urei și al atacurilor lor înverșunate erau Polonii, ear' aici în țeară Românii. Și cu toate că, ca străini atât de țeara aceasta, cât și de religia țerii, nu au nici un drept a se amesteca în afacerile Rutenilor, ei ca nise oameni ce nu mai au nimic de a pierde, au isbutit prin îndrăzneală și prin purtarea lor necușibile a lua în mâna lor frâul conducerii Rutenilor; au isbutit mai departe a depărta pe inteligența ruteană dela cârmă, a o lăsa așa dicând de părete, și astăzi sunt ei aceia, cari strigă și injură în numele poporului rutean, nu numai asupra Românilor, ci chiar și asupra acelor Ruteni născuți și crescuți în țeară, care nu țină și strigă ca dinșii, care arată mai multă chibzuire, și mai mult tact decât îl au ei. Spre acest scop le servește atât gazeta lor proprie, cât și diarul jidovesc din Cernăuți.

Acestor Ruteni străini, fugăriți poate de Polonii din Galiția, și ajunși aici la o bucașică de pâne, li-a succedat în timpul din urmă a viri vrajă între Români și Rutenii din țeară, și a-i întărită pe acești din urmă asupra Românilor, creștând, că astfel își vor ajunge mai ușor scopurile lor de a deveni mari și tari pe spatel poporului. Ei lucrează și pentru convertirea poporului rutean la catolicism și întru aceasta sunt ajutați și de iesuiți, și se caracterizează prin lipsa de orice tact politic. În unul din numerele viitori vom veni și asupra acelor preoți ruteni gr.-or. de peste Prut, cari lucrează mână în mână cu greco-catolicii și care seamănă a nu cunoaște hotarele între Galiția și Bucovina.

După Ruteni vin apoi Germanii din țeară.

Acestia se deosebesc prin caracterul lor integru și prin inteligența și cultura lor, sunt însă atât de puțini, încât mai că i-ai pute număra pe degete. Nenorocirea lor a fost, că cea mai mare parte din ei s'au polonizat astfel, că nu-i mai cunosc; și polonizarea lor nu a urmat prin școală, ci prin biserică, prin preoți și prin servitori și servitoare polone.

Cum trăim cu Germanii din țeară, am arătat în numărul trecut. Noi avem pentru dinșii cele mai vii simpatii, și împregiurarea, că reprezentanții noștri susțin principiul autonomist, ear' ei cel centralist, nu au micșorat sentimentele de simpatie ce le păstrează Românii. De ne păstrează și ei aceleași simpatii, ne vom încredința cu timpul; una însă trebuie să înțeleagă Germanii din țeară, că ei nu se românizează, ci se slavizează, și că prin urmare pericolul nu le vine dela Români, ci dela Slavi, adică dela Poloni; o politică sănătoasă germană ar cere așa dară, ca Germanii să meargă umăr în umăr cu Românii, ca împreună să combată slavismul, însă unde este organul lor politic, ca să profeseze aceste idei? Cu durere trebuie să mărturisim, că Germanii din țeară cu toată cultura lor, nu au un unic organ de publicitate, și astfel nici nu le au glasul lor.

Vin apoi Polonii. Acestia se recrutează din ampoliații mari și mici, din câțiva medici și advocați, și din mulți servitori și servitoare. Cei mai mulți sunt nu de mult veniți la noi în țeară, cei mai puțini sunt născuți și crescuți aici, ear' mare parte din Poloni sunt Germani polonizați, cari, ca toți renegeții, sunt cei mai aprigi luptători pentru propaganda polonă. Organul Polonilor este „Gazeta polska“ din Cernăuți, care stă sub influența iesuiților. Polonii din țeară combat toate aspirațiunile Românilor, afară de sistemul politic urmat de deputații români, combat naționalitatea, biserica și școala română, și ar voi să domnească în Bucovina, precum domnesc în Galiția. Au și pus mâna pe cele mai multe posturi în țeară, și dacă ai lua statistica la mână, și ai calcula numărul ampoliaților și împiegaților poloni, mari și mici, ai vedea, că partea cea mai bună și mai mare este a lor. Sucursul ce-l capătă din Galiția tot crește, și în raport cu acest sucurs crește și ostilitatea lor față cu noi. Organul lor de publicitate ne combat — cei drept într'un ton convenabil, neuitând bunele maniere și neînjosindu-se la apucăturile gazetei jidovesci din Cernăuți — dar' ne combat la tot pasul, la toate întreprinderile noastre.

Polonii s'au aliat cu Rutenii și cu Jidovii din țeară și poartă o luptă crâncenă în contra noastră, dar' au fost așa de cuminiți a împărți rolurile astfel, că diarul lor dă tactul, ear' organul jidovesc din Cernăuți și cel rutean împoacă în noi cu „grobes Geschütz“.

Cât despre Jidovi, cari strigă că sunt Germani, fără-ca să-i creadă cineva, și care injură sâlbatic în noi, vom vorbi altădată. Acuma dicem numai:

Până unde va ajunge prietenia Polonilor, a Rutenilor și a Jidovilor, vom ajunge s'o vedem, dar' deocamdată trebuie să mărturisim, că această alianță triplă nu ne-a surprins de fel, căci noi Românii am trecut prin multe și grele nevoi, am luptat de când ne-am trezit și dacă am câștigat cândva ceva, dacă am reușit vre-un succes, noi singuri l'am dobândit, noi prin propriile noastre puteri și opintiri, și în contra machinațiunilor tuturor antagonistilor noștri. Și acuma având contrari pe Polonii veniți din Galiția, pe Rutenii veniți din Galiția, pe Jidovii veniți din toată lumea, stăm tot atât de drepti ca până acuma cu fruntea înălțată și senină, cu voința firmă și strîns uniți în luptă, căci ne aflăm în țeara noastră și ne răzimăm de dreptul nostru și scim din moși strămoși, că: apa trece, ear' pietrele rămân.

Cronică.

Cuartașul general al Maiestății Sale Monarhului pe timpul manevrelor din Ardeal va fi în Deva și anume în *Magna Curia*, unde de prezent se află oficiul comitatens, oficiul de dare și locuința pro-

curorului regesc. În *Parva Curia* (localitățile preparandiei de stat) va fi în-cuartașat Alteța Sa Archiducele Albrecht.

Sciri militare. Maiestatea Sa a permis colonelului Otto cav. de Pohl, comandant al reg. 31 de infanterie să primească și poarte crucea de comandor al ordinului coroanei vendice, conferit de marele duce de Mecklenburg Strelitz, șeful regimentului. Preotul Ioan Dologa, din diecesa gr.-cat. de Gherla, a fost numit capelan militar cl. II. în rezervă.

Statutele reuniunii pentru istorie, antichități și științele naturale din comitatul Albeii-inferioare au fost provădite din partea ministerului reg. ung. de interne cu clausula de aprobare.

Pentru împedecarea lătririi trachomei a ordonat ministrul comun de război, ca la dislocațiuni de trupe să fie anunțați autorităților publice toți soldații bolnavi de trechomă (boala egipteană de ochi). În conformitate cu aceasta ministrul de interne a ordonat autorităților comunale să se îngrijească de localuri potrivite pentru separarea bolnavilor de trachomă.

Despre sudiții austro-ungari din România. Ministrul de interne într-o ordinațiune a sa face cunoscut, că raportul așa numiților sudiți de facto, adică al acelor indiviți, care trăind în România se pun de bună voe sub protecțiunea austro-ungară, înceată de a exista începând dela 1 Ianuarie n. 1888. Dela acest termin toți sudiții de facto, care nu și-au câștigat încă indigenatul austriac sau ungar, vor fi supuși întru toate legilor României.

Cadavrul unui soldat s'a aflat alaltăieri pe locul de tir militar de lângă Poplaca. Cadavrul îi lipsește capul. Se presupune, că acesta e cadavrul unui artilerist, care a dispărut în 8 Martie n. și care de atunci se curentează ca desertor. Ieri după amiazi a eșit o comisiune la fața locului.

Slovacii și pajura împărătească. „B. H.“ scrie următoarele: La inițiativa bătrânului agitator panslav Hurban, care este preot în Hluboká, s'a folosit sârbarea finirii restaurării bisericei luterane de acolo pentru o demonstrațiune contrară statului. Coperișul cel nou al bisericei a fost anume împodobit nu numai cu o cruce, ci și cu o pajură împărătească aurită. Făcând primarul comunei arătare, pretorul Tóth în sensul ordinațiunii ministeriale nr. 28.559 din 1874 a ordonat curatoratului bisericesc, ca în decurs de 12 ore să înlăture pajura de pe turn, căci dacă nu, ea va fi luată prin autoritatea publică pe seșele comunei bisericesci. Fiindcă în sensul art. de lege dela 1879 aici este vorba și de o transgresiune, o copie a raportului primarului s'a înmanat și judecătoriei cercuale din Szeicz. Primarul a fost avisat, ca în decurs de 24 ore să raporteze, dacă s'a înlăturat pajura sau ba. Hurban și aderenții lui au apelat în contra decisiunii pretorului și au cerut pe cale telegrafică ajutorul Maiestății Sale.

Petrecere de vară. Junimea română din Reghin și giur invită la petrecerea de vară îndatinată ce se va arangia la 9 August st. n. în sala promenadei din loc. Venitul curat este destinat pentru despărțământul XVII al „Asociațiunii transilvane pentru literatură și cultura poporului român“. Începutul la 5 oare p. m. Reghinul-săsesc, 14 Iulie 1887. Pentru comitet: Dr. Alexandru Ceșuan, președinte; Jacob Butnariu, vice-președinte; Simeon Zehan, secretar; Dr. Absolon Todea, cassar; Georgiu Ternaveanu, controlor. Cu această ocaziune se vor produce și jocurile „Călușul“ și „Bătuta“. Oferte marinimease se primesc cu mulțumite și se vor cuita pe cale diaristică.

O catastrofă nemai pomenită s'a întâmplat la 18 Iulie n. a. c. pe muntele comunei Zăicani din cottul Hunedoarei. Despre aceasta ni se scrie din Păucinesci cu data de 19 Iulie n.: Pe virful muntelui de lângă comună în partea de cătră meazădi-răsărit zăcea în liniște turma de boi a comunei Zăicani. Era tocmai pe la amiazi și începuse a ploua puțin. Pe la 2 oare după amiazi păcurarii de pe muntele comunei Păucinesci — vecin cu al Zăicanilor — au vădut, cum întreaga turmă a fost împărăsciată și risipită în toate părțile. Vedea cum mulțime de boi fugia și se rostogolia cătră prăpastia adâncă, — ce era în apropiere de locul unde zăceau boii, — fără a-și pute explica cauza fenomenală a acelei mișcări momentane. Boii ajunși la prăpastie au început a se rostogoli și da preste cap mai departe cu iuteala fulgerului, rumpând arborii și mișcând stâncile ce le stau în cale. Păcurarii cuprinși de spaimă mare au alergat la fața locului, unde șeptesprezece cadavre de boi derailați pe fundul prăpastiei și preste douăzeci de boi greu răniți formau cel mai înfrorător spectacol. Giur împregiur din toate părțile pădurii eșiau la poiană boi lipsiți de coarne, cu capul spart și mai puțin ori mai greu răniți. Nimenea nu șie cauza fenomenală a catastrofei înfrorătoare. Se așteaptă o comisiune, care să explice cauza catastrofei, căci într'adevăr e unică în felul seu. Unii dic, că ar fi trăsnet în boi, alții, că păsând au luncat și cădut; mulți dic, că ar fi fost vîrtegiu sau volbură.

Un alt corespondent ne scrie: O mare nenorocire li-s'a întâmplat locuitorilor din comuna Zăicani aproape de Grădisce. Anume în 18 Iulie st. n. o turmă de boi pășea pe muntele numit la isvoare, când deodată fulgerul trăsni și

lovii 12 boi și 2 pécure, cari de loc și muriră, ceialalți boi înspăimântându-se o luară la fugă, dar prin stânci și păraie se vătămă la vre-o 26, încât aceia nu mai sânt buni de lucru.

Explosiunea de dinamită din Jászberény. Exmisul ministerului de honveđi, căpitănel Zubovics, care a cercetat lucrul la fața locului, a trimis ministerului raportul seu, din care extragem următoarele: Locotenentul Szakács, explicând întrebuințarea fitului Bickfort, ordonă unui corporal să aprindă fitul. Corporalul îl aprinse și îl dădu locotenentului. Szakács aședă fitul cu un cap lîngă o capsulă explozivă, ce era pe masă, ear' capul cel aprins îl ținu în mână. Fiindcă fitul ardea încet, Szakács sufla din toate puterile pe el, ca să ardă mai iute. Astfel o schintee sări într-o șatulă cu capsule explosive de pe masă, care explodară toate deodată. Capsulele sărind în toate părțile, ajunseră și sub masă și aduseră la exploziune două patroane de dinamită de câte 1 chilogram de grele, ce erau acolo. Astfel catastrofa a trebuit să se întempe în dimensiunile ei groaznice.

Sinucidere. În Deva s'a sinucis diurnistul magistratual Pleskás, lăsând trei copii orfani.

Serbarea la moaștele sf. Ioan din Suceava. Această serbare, scrie „Revista Politică”, s'a săvîrșit și în anul acesta într'un mod cât se poate de strălucit. Î. P. S. S. Metropolitul Dr. Silvestru Morariu, asistat de dl archimandrit Miron Calinescu și dl egumen al mănăstirii Dragomirna, Jacota, precum și de un număr foarte însemnat de preoți au celebrat sf. liturgie în biserica vechii metropolii din Suceava și au eșit apoi în procesiune splendidă cu Sfântul încongiurând cea mai mare parte a orașului. Corul seminarial din Cernăuți întona cu mare precisiune cele mai frumoase imnuri religioase și multe mii de credincioși din loc, din România, din Transilvania și din Galiția formau cortegiul măreț al Sfântului, înaintea căruia pășia Î. P. S. S. Metropolitul în vestimente strălucite arhieresci cu mitra pe cap, stropind în dreapta și în stînga cu aghiasmă; ear' înaintea Metropolitului un lung șir de preoți în haine sacerdotale tot câte doi în rînd, formau începutul grandiosului convoi. Ordinea a fost foarte mare atât în mănăstire, cât și în decursul procesiunii. La aceasta a contribuit strictetea, cu care a procedat dl archimandrit Calinescu. Asemenea și dl Atanasie Procopievici, parochul din Dragocesci, și-a dat cea mai mare silință, ca să susțină ordinea atât pre lîngă mănăstire, cât și în decursul procesiunii. După săvîrșirea serviciului dumnezeesc, în decursul căruia s'au ținut mai multe predice, toate notabilitățile orașului precum și un număr însemnat de preoți, au fost întruniți la masă la Î. P. S. S. Metropolitul în sala de primire a mănăstirii.

Bisericele și mănăstirile vechi din Bucovina au fost vizitate în zilele trecute de dl Lecomte de Nouy, renumitul restaurator al catedralei Curții-de-Argeș și de d-nii arhitecți Sterianu și Le Perier. Au vizitat toate bisericele din Suceava, apoi mănăstirea Humorului, și au plecat la mănăstirea Putna, Sucevița etc., de unde vor pleca apoi la Cernăuți, pentru a vedea muzeul de anticități religioase dela metropolie.

Consulii României din Francfurt și Stuttgart au trimis Regelui României o sumă însemnată adunată de comercianții acestor orașe. Din Stuttgart Regele a primit o frumoasă cutie, pe care era scris: „Un ajutor din Württemberg pentru incendiații din Botoșani” cu o sumă de 2618 lei în aur.

Împăratul și împărăteasa Braziliei au sosit alaltăieri în Madrid, de unde astăzi pleacă pentru 8 zile la Paris.

O femeie decorată. Cu ocaziunea sărbătorii naționale dela 14 Iulie, guvernul francez a făcut și în acest timp mai multe numiri și înaintări în ordinul național al legiunii de onoare. Intre noii cavaleri ai ordinului se află și o femeie, anume doamna Heine Furtado, care e renumită în Paris atât pentru numărul imens al milionelor ei, cât și pentru operele ei mărețe de binefacere. De curînd ea a construit un spital de copii, a cărui clădire singură a costat-o mai bine de patru milioane.

La universitatea din Petersburg s'a hotărît, că în semestrul viitor nu vor mai fi primii decât abiturienții gimnasilor din circumscripțiunea scolară a Petersburgului, care sînt fără îndoială siguri în privința conduitei lor politice. Afară de aceea părinții sau tutorii lor trebuie să garanteze, că și ca ascultorii de universitate se vor purta corect și că și dînsii domiciliază în Petersburg. Onorarul lecțiilor va fi urcat, și asemenea urcat va fi și didactul gimnasilor. Studenții ovrei nu vor fi primiți decât 3 procente din numărul total al studenților.

Osemintele lui Cristofor Columbus vor fi duse în orașul seu natal Genova, pentru a fi aședate acolo spre odihnă vecnică. Monsignore Cocio, internunțul papal din Brasilia, s'a dus la Genova pentru a săvîrși actul înmormîntării nouă a marelui descoperitor.

Iubitorii patinatului pot să meargă în Carintia la lacul Dösnersee, care, după-cum scrie „Laibacher Ztg.”, este acoperit cu gheață de o urmă de groasă. Acum în căldurile lui Cuptor e foarte recitoare această scire.

O asociațiune de înșelători s'a format cu rezidența în Cairo și Alexandria. Aceștia scriu epistole neguțătorilor din toate țările și se oferă să cumpere cantități mari de mărfuri, cari apoi rămân neplătite. Ministerul italian de comerț într-un circular al seu face atenție pe neguțătorii italieni, ca să nu fie înșelați de acești mișei, cărora o mulțime de neguțători li-au cădut jertfă.

Bibliografie. „Convorbiri Literare”. Apare la 1-a fiecărei luni. București, 1 Iulie 1887. Anul XXI. Nr. 4. Sumar: Maria Stuart (Actul III.), de Schiller, trad. metrică de Iacob Negruzzi. — Lascăr Viorescu, de Wilhelm de Kotzebue, trad. de A. — Kamadeva (poesie), de M. Eminescu. — Obiceiuri la Bobotează, de Dumitru Stănescu. — Don Quijote de la Mancha, de Cervantes, trad. de S. G. Vărgolici (urmăre). — Lăcusta (poesie), de Ciru Oeconomu. — Scri-soare. Lui X. (poesii), de Veronica Micle. — Bibliografie. — Corespondență.

— „Gazeta Săténului”, din R.-Sarat. Anul IV. Nr. 11, 5 Iulie 1887. Cuprinsul: Cum se pot vindeca bucele țerii: M. dela Korn. — Corespondența „Gazetei Săténului” din Transilvania: I. Georgescu — Medicul practic: Un amic al poporului. — Corespondența „Gazetei Săténului”: Vasile Sala. — Inul: C. C. D. — Cobia scandens: Un amator de flori. — Grădinile de iarnă pe acoperemintele caselor: Sătuceanul. — Phasianidele (Fesani): Magaud d' Aubusson. — Suli-manul: I. Aristotel. — Corespondența „Gazetei Săténului”: Zamfir. — Statua unui sătean: K. — Din localitate: Interim. — Din țeară: X. — Bu-letin comercial. — Miscelanea: Un econom român. — Gravuri negre: Grădinile de iarnă pe acoperemintele caselor. Decapitulul care vorbește. Găina „Cărbune aprins.” — Gravuri colorate: Cobia scandens. Inul cu floare albastră. — Tablou Fotografic: fondatorii „Gazetei Săténului.”

Varietăți.

(Germanii în Londra.) — Dintr'o anchetă făcută de camera de comerț asupra numărului amplotiaților străini, cari fac parte din personalul caselor de comerț din capitala Angliei, reese că 35 la sută din casele de comerț au mai mulți străini ca amplotiați.

Dintre străini, Germanii sînt în număr mai mare: ei sînt preferiți, pentru-că cunosc mai bine limbile străine și lucrează cu simbrie mai mică.

(O femeie corespondent de țiar.) — Marele țiar liberal „Daily-News”, din Londra are în Viena de corespondent politic pe o femeie, și anume d-na Bettina-Wirth.

(Căldurile cele mai mari.) — Eată o statistică de căldurile cele mai mari ce s'au simțit în deferitele epoci în Europa:

În 627, căldura fu atât de mare în Fran-cia și Germania, încât fîntănila seacă și un mare număr de persoane muriră de sete.

În 870, munca câmpului fu suspendată, muncitorii, cari voiau să persiste în munca lor sub cerul liber, fură loviți în foarte scurt timp de insolație mortală.

În 903, rațele soarelui fură atât de tari, încât vegetația fu cu totul arsă ca sub acțiunea focului.

În anul 1000, rîurile seacă, pescii putre-țiră, din care causă se născu ciuma.

În 1022 și 1132 fu o căldură nemai pomenită. În 1131 Rinul seacă.

În 1139 fu o căldură toridă în Italia, unde vegetația fu cu totul distrusă.

În bălălia dela Bela, în 1260, mai mulți oameni fură omorîți mai mult de căldură decăt de armele inimicilor; toți muriau de insolație.

În 1277, 1303, 1304, 1615 și 1765, ve-rile fură atât de călduroase, încât oamenii abia mai puteau trăi.

În 1718, prăvăliile și teatrele se închiseră. Nici o picătură de apă nu cădă.

În 1779, căldura fu atât de mare în Polonia, încât o mulțime foarte mare de persoane muriră sufocate.

În Iulie 1793, căldura deveni insuportabilă. legumele și fructele se uscară. În mai puțin de o oară, carnea se descompunea.

În 1822, căldura fu însoțită de numeroase cutremure de pămînt, cari causeră pagube însem-nate în Alsacia.

Căldura din 1832 aduse holera în Franția. La Paris muriră 20,000 persoane.

Verile din anii 1846, 1849, 1860, 1870, și 1874 fură de asemenea foarte călduroase, dar' ele nu prezentară aceleași inconveniente ca cele precedente.

(O glumă engleză.) Un glumeț, și de acestia nu prea lipsesc în Anglia, răspândise sgomotul, că Regina Victoria era hotărîtă să în-zestreze toți copiii englezi născuți la 22 Iunie, ziua aniversării jubileului ei. Darul regal consi-sta în câte un fond de șese guinee și în câte un leagăn de argint de fiecare copil. Ca fulgerul scirea se lăpse în tot Regatul-Unit și sute de scrisori însoțite de acte de nascere, sosiră la ca-stelul Windsor.

Din public.*)

Avis.

Subsemnații ne luăm voo a aduce la cu-noscința domnilor învățători și tuturor pe care îi interesează, cumcă din 7—31 August v. a. c. vom ține un curs din diferiți rami ai industriei de casă, pre lîngă următorul program:

I. Împletituri de paie.

- Recolta și păstrarea paielor;
- Împletitură simplă în 5, 7, 9, 11 fire;
- Împletitură în colțori în 4, 6, 8, 10 fire;
- Împletitură rotundă (cilindrică);
- Compunerea de diferite obiecte din fășiile împletite;
- Colorarea paielor, respective a obiectelor împletite.

II. Împletituri de papură.

- Recolta, sortarea și conservarea papurei;
- Confecționarea de diferite obiecte cusute din papură ordinară;
- Confecționarea de diferite obiecte împletite din papură molesitoare;
- Imbrăcarea obiectelor fragile (sticlă) în pa-pură;
- Împletirea de scaune atât din papură cât și din paie și din foi de cucuruz (penuși).

III. Împletituri de nuiele.

- Recolta nuielelor;
- Curățirea și conservarea lor;
- Împletirea de diferite obiecte din nuiele în-tregi;
- Despicarea și gheluirea nuielelor;
- Împletituri diferite din nuiele gheluite;
- Redarea colorii naturale (albe) nuielelor, res-pective obiectelor deja împletite;
- Văpsirea și lacuirea obiectelor împletite.

IV. Împletirea de scaune de salon cu trestie fină (de mare).

V. Împletituri de pîr.

- Împletituri simple;
- Împletituri duple și triple, și confecționarea de anumite obiecte, precum: ine, cercei, lanțuri de orologiu.

VI. Coloritul.

- Confecționarea de diferite colori (vopseli);
- Coloritul propriu;
- Flauderatul;
- Lacuitul;
- Văpsitul lănei, al cănepei și al inului;

VII. Poleitul sau lustruitul lemnului.

- Confecționarea politurei;
- Poleitul propriu;

VIII. Albinăritul (stupăritul).

- Soiurile albinelor și viața lor;
- Soiurile celulelor, fagurilor și destinațiunea lor;
- Sporirea naturală și artificială a stupilor (roitul);
- Coșnițele (târnela) după sistemul lui Dzirzon și manipularea cu acestea;
- Provederea stupului orfan cu regină;
- Albinele hoate și dușmanii albinelor;
- Nutritura și adăparea albinelor;
- Stupina;
- Iernarea stupilor;
- Scoterea mierei din faguri și mașina pentru aceasta;
- Întrebuințarea mierei și a cerei;
- Plantele mai folosite pentru albine.

Instruirea teoretică și practică în ramii in-dustriale de sub punct. I—VII se va preda în încăperile scoalei române din Brașovul-vechiu, ear' cunoscințele teoretice și practice din albină-rit se vor preda în stupina scolară dela scoalele centrale române din Scheiu.

Instrucțiunea este gratuită.

Cei ce vor voi a lua parte la cursul din cestiune, sînt rugați a se insinua la Rev. domn protopresbiter I. Petric sau la subsemnații cel mult pînă la 31 Iulie (12 August) a. c. trimi-țînd totodată taxa mai jos specificată pentru procurarea materialului.

Persoane, cari în urma poziției lor sînt che-mate a propaga în poporul nostru acești rami ai industriei de casă (d. e. pedagogi, teologi, în-vățători, profesori), vor avé a trimite la insinuare taxa de 1 fl. 50 cr. v. a., deoare-ce s'au oferit spre scopul acesta și unele ajutoare din partea unor oficii protopresbiterale din Brașov și gîr; pentru alți participanți taxa va fi de 5 fl.

Aceia vor primi, într-un cât se va pute, și cuartire gratuit la unele familii binevoitoare din Brașovul-vechiu.

Relativ la mîncare ne luăm voo a aminti, cumcă aceea se va pute căpăta cu condițiuni mai favorabile, dacă domnii participanți se vor învoi să o aibă în comun. După informațiunile pri-mite se poate căpăta vîptul întreg (dejun, prînd, cină) cu prețul de 40—50 cr. pe zi de persoană,

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacția nu primesce răspunderea.

dacă vor fi cel puțin 20 de persoane; prîndul va consista din 3 feluri de mîncări, ear' Joia și Dumineca din 4 feluri.

Domnii, cari ne-au rugat a le comunica condițiunile de insinuare la sus menținoatul curs, sînt rugați a primi acest avis drept răspuns la epistolele domniilor lor.

Pentru clarificare ne permitem a mai adauge următoarele:

În planul, care îl proiectaserăm a-l exe-cuta la cursul din cestiune, aveam în vedere a pune și ramul auritului. Din mai multe părți însă ni s'a făcut obiecțiune, cumcă punctele pro-gramului sînt prea numeroase, materialul de percurs prea vast și timpul, de care putem dis-pune spre acest scop, prea scurt pentru de a-și pute însuși cineva cu temei cunoscințele de lipsă din fiecare ram de industrie, necesar poporului nostru. Din aceste considerațiuni ni s'a cerut din toate părțile, ca să reducem punctele programului numai la ramii cei mai neapărat de lipsă ai industriei casnice și să nu scurtăm tim-pul, menit pentru cunoascerea acestora, cu lu-crările de lux, precum este auritul, care pre lîngă altele e împreunat și cu multe spese.

Ne aflărăm deci îndemnați a satisface ace-sor cereri în interesul cauzei chiar, excludînd de astădată auritul din programul cursului nostru și lăsându-l pentru altă ocaziune. *)

Brașov, 5/17 Iulie 1887.

George Moian,
Candid Muslea,
învățători.

*) Onoratele redacțiuni ale celorlalte foi române sînt rugate respectuos să binevoască a reproduce acest avis.

Pentru cei nenorociți

prin apă și foc.

Transport din numărul 149: fl. cr. lei
492.95 375.

Prin colecta a II-a a corpului învățătoresc din Seliște, au mai incurs pentru cei nenorociți prin inundațiune și foc, dela următorii: Ioan Stroia, econom în Cacova 2 fl.; Valerie Popovici, înv. în Cacova 1 fl.; Ioan Hanzu, paroch în Cacova 50 cr.; Dumitru Rasoiu 50 cr.; Vasile Dadarlat 60 cr.; D. I. Si-mianu 50 cr.; Ioan Stefla sen. 1 fl.; Petru Tîmpănăr 1 fl.; Bucur Comă 40 cr.; Dumitru Opr. Borcea 30 cr. — Suma: 7.80 —
Suma . 500.75 375.

Contribuiri primese

Administrația țiarului
„Tribuna”.

Posta ultimă.

Budapesta, 20 Iulie n. O parte a a membrilor deputațiunii bulgare a trecut ađi la ameađi prin Budapesta. Vice-presidentul Sobraniei Stoianoff s'a exprimat foarte indispus de-spre situație.

Londra, 20 Iulie n. Salisbury comunică adunării, că guvernul conservativ a hotărît a face concesiuni unioni-stilor liberali în cestiunea billului agrar iric.

Constantinopol, 20 Iulie n. Presi-dentul consiliului de stat, Aarifi-Paşa va fi, se ăice, mare-vezir; Sultanul mai intenționează apoi să încredințeze alte per-soane cu conducerea ministerului de ex-terne și a celui de finance.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI”.

Viena, 21 Iulie n. La provocare ur-gentă din Sofia Tonceff și Ciomacoff s'au reîntors acasă.

Londra, 21 Iulie n. „Daily News” împărtășește, că cestiunea graniței afghane s'a rezolvat în mod mulțu-mitor. Rusia primesce teritorul dintre rîu-rile Cușch și Murghab, de altă parte acceptează linie de graniță engleză dela Oxus și renunță la districtele, la care forma pretenții conform pactului dela 1873. Ma-rușacul rămâne Afghanistanului.

Atena, 21 Iulie n. Între Creteni și Poartă s'a efectuit o învoială; cea din urmă face concesiuni în favorul financelor și relativ la administrația și autonomia Cretei.

Redactor responsabil: În absența lui Cornel Pop Păcurar:
Pompiliu Piposiu.

Extrase bisericesci-scolare.

Posturi vacante.

— U post de învățătoare la școala confesională greco-română din Caransebeș, cu care post este împreună un salariu anual de 300 fl. v. a. în bani gata. Concurenta, care voese a reflecta la acest post, este îndatorată, de a instrui fetele prelungă obiectele școlare prescise în planul de învățământ, încă și în lucrul de mână. — A se adresa până în 30 Iulie st. v. a. c. la comitetul parohial rom. gr.-or. din Caransebeș pe calea oficiului protopresbiterial: Ioan Popoviciu, în Caransebeș.

— Un post de învățător la școala conf. gr.-or. rom. din comuna Dubos, protopresbiteratul Jebelului (Diecesa Caransebeșului). Emolumentele împreună cu acest post sunt: în bani gata 125 fl. 40 cr.; pentru conferință 8 fl.; pentru scripturistă 5 fl.; 20 cubule de grâu și 20 cubule de cucuruz; 9 orgii de lemne, din care are a se încălzi și școala; 2 jugere de pământ arător și curțir liber cu 1 jug. 16000 □ de grădină. — A se adresa până în 31 Iulie st. v. a. c. la protopresbiterul tractual Alex. Ioanovici, în Jebel.

— Un post de învățător definitiv la școala confes. gr.-or. rom. din Buziaș, protopop. Jebelului (Diecesa Caransebeșului). Emolumentele împreună cu acest post sunt: în bani gata 285 fl.; pentru conferință 10 fl.; pentru scripturistă 5 fl.; 2 jugere de livadă fână; 32 metri de lemne, din care are a se încălzi și școala; dela înmormântări, unde va fi poftit 40 cr.; 3/4 jugere de pământ extravilan și curțir liber cu grădină de legumi. — A se adresa până în 2 August st. n. a. c. la protopresbiterul tractual Alex. Ioanovici, în Jebel.

— Un post de învățător gr.-or. în comuna Fărășesci, protopresbiteratul Făgetului (Diecesa Caransebeșului). Emolumentele sunt: Salariu în bani gata 240 fl. v. a.; pentru lemne de încălzit școala 24 fl. v. a.; pașal pentru scripturistă 6 fl.; pentru conferință 6 fl.; curțir gratuit și jumătate juger grădină pentru legume. — A se adresa până în 10 August st. n. a. c. la dl George Popovici, adm. protopresbiter în Cliciova, p. u. Bujor.

— Un post de învățător gr.-or. în Dieci, inspectoratul Iosășel, protopopiatul Butenilor (Diecesa

Aradului). Emolumentele sunt: în bani gata 180 fl.; în bucate, grâu 8 cubule, cucuruz 6 cubule; lemne pentru școală și învățător 10 stângini; fân 200 porțiuni, sau 20 măși vechi; spese conferințare 5 fl.; spese scripturistice 5 fl.; dela liturgii pentru vii și morți 20 cr.; curțir, grajd pentru vite și grădină corăspunătoare. — A se adresa până în 1 August st. n. a. c. la inspectorul școlar cercual: George Lupșa în Dieci, per Al-Csill (comitatul Aradului).

— Un post de învățător gr.-or. la școala a II-a de nou înființată în Zaránd, inspectoratul Șepreușului, protopopiatul Boroșneului (Diecesa Aradului). Emolumentele sunt: în bani gata 300 fl.; șese orgii lemne; curțir exarândat de comuna bisericească; dela înmormântări din o parohie stolele îndatinate. — A se adresa până în 16 Iulie st. v. a. c. la inspectorul de școale Ioan Avram în Miske, u. p. Nagy-Zerénd (Comitatul Aradului).

Piața cerealelor din Portul Brăila.

Raportor Nicolai V. Perlea, Brăila.

Operațiile efectuate în 2 și 3 Iulie v. 1887.

Vândătorii	Cumpărătorii	felul	hectol.	greut. libre	prețul lei în aur
Bach	Peirano	Porumb	4000 60 ¹ / ₂	6.60	
Violato	L. Mendl	"	2700 60 ¹ / ₂	6.66 ¹ / ₂	
"	"	"	1600 60 ¹ / ₂	6.65	
Vamvuri	Manari	"	1700 61 ¹ / ₂	6.74	
Vrioni	Petricioni	"	4200 62 ¹ / ₂	6.87	
Bach	Dreifus	"	9400 59 ¹ / ₂	6.55	
Dreifus	Valler	"	3850 58 ¹ / ₂	6.20	
Th. Dimitriad	Emberico	"	1000 59 ¹ / ₂	6.47 ¹ / ₂	
Zacharia	"	"	2400 60	6.30	
Nicolaidi	Manari	"	3460 60 ¹ / ₂	6.40	
Politi	G. Mendl	"	2000 58 ¹ / ₂	6.42 ¹ / ₂	
Conidiari	"	"	3850 60	6.50	
Curvisiano	"	"	2800 60 ¹ / ₂	6.60	
Evloughiu	"	"	2800 60	6.55	
Gardeli	"	"	5300 58 ¹ / ₂	6.20	
Negroponte	L. Mendl	Cinqu.	1200 62 ¹ / ₂	6.77 ¹ / ₂	
Silberstein	G. Mendl	"	1900 63	6.90	
Gardeli	Carnavali	Grâu	2800 62 ¹ / ₂	12.50	
L. Mari	Dreifus	Orz	2100 43 ¹ / ₂	3.85	
Perlea	L. Mendl	"	4000 44 ¹ / ₂	3.95	
"	"	"	1500 45	4.05	
Zavali	"	"	1200 42	3.95	
"	"	"	1500 42 ¹ / ₂	3.55	

Agiul 14.90—15.— la %.

Cursul pieței din Sibiu

din 21 Iulie st. n. 1887.

Hârtie-monetă română	Cump.	8.63	vând.	8.65
Lire turcesci	"	11.30	"	11.35
Imperiali	"	10.30	"	10.35
Ruble rusești	"	1.11	"	1.21

Bursa de București.

	Casa	Ultim
19 Iulie — 4 oare p. m.		
Renta rom. per 1875 5%	—	—
Renta română amort. 5%	—	—
(Schuldverschreib.)	—	—
Oblig. de Stat. C. F. R. 6%	—	—
Renta rom. (Rur. conv.) 6%	—	—
Imprumut Municipal 5%	—	—
Scrisuri func. rurale 7%	102	—
Scrisuri func. rurale 5%	—	—
Idem urbane 7%	—	—
" 6%	—	—
" 5%	—	—
Banca Naț. (500 lei v. s. într.)	—	—
Soc. Dacia-Rom. (250 lei v. s.)	233.1/2	234.1/2
Soc. de Asig. Naț. (200 lei v. s.)	—	—
S. cred. mob. r. (250 lei v. s.)	—	—
Soc. r. de con. (250 lei v. s.)	—	103.—
Oblig. Casei Pensiuilor	—	—
Agio.	15.45	15.40

Schimb

Londra 3 luni	25.27 ¹ / ₂	—
" cek	25.36 ¹ / ₂	—
Paris 3 luni	99.95	—
" cek	100.45	—
Berlin 3 luni	123.80	—
" cek	124.45	—
Viena	2.50	—
Agio.	15.45	15.—

Bursa de Budapesta

din 20 Iulie st. n. 1887.

Rentă de aur ung. 6%	—	—
" " " 4%	101.25	—
" " hârtie " 5%	87.75	—
Imprumutul căilor ferate ung.	151.25	—
Amortizarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	97.50	—
Amortizarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	127.—	—
Amortizarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	115.50	—
Leuri rurale ung.	104.25	—
" " cu cl. de sortare	104.25	—
" " hânțene-timșene	104.25	—
" " cu cl. de sortare	104.25	—
" " transilvane	104.25	—
" " croato-slavone	—	—
Despăgubire pentru dițma ung. de vin	100.—	—
Imprumut cu premiu ung.	122.75	—
Leuri pentru regularea Tisei și Seghedin	122.75	—
Rentă de hârtie austriacă	81.40	—
" " argint austriacă	83.—	—
" " aur austriacă	113.—	—
Leurile austr. din 1860	136.50	—
Acțiunile băncii austro-ungare	885.—	—
" " de credit ung.	287.—	—
" " " austr.	282.40	—
Scrisuri fonciare ale institut. de cred. și ec. „Albina"	102.—	—
Argintul	—	—
Galbeni împărătești	5.92	—
Napoleon-d'ori	10.01	—
Mărci 100 imp. germane	62.05	—
Londra 10 livres sterlingi	126.45	—

Bursa de Viena

din 20 Iulie st. n. 1887.

Renta de aur ung. 6%	—	—
" " " 4%	101.20	—
" " hârtie " 5%	87.55	—
Imprumutul căilor ferate ung.	151.10	—
Amortizarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	97.60	—
Amortizarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	—	—
Amortizarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	115.25	—
Bonuri rurale ung.	104.60	—
" " cu cl. de sortare	104.60	—
" " hânțene-timșene	104.60	—
Bonuri rurale ung. cu cl. de sortare	104.40	—
" " transilvane	104.40	—
" " croato-slavone	104.50	—
Despăgu bire pentru dițma ung. de vin	100.25	—
Imprumut cu premiu ung.	123.25	—
Leuri pentru regularea Tisei și Seghedin	123.—	—
Rentă de hârtie austriacă	81.50	—
" " argint austriacă	83.15	—
Rentă de aur austriacă	113.—	—
Leuri austr. din 1860	137.25	—
Acțiunile băncii austro-ungare	885.—	—
" " de credit ung.	288.—	—
" " " austr.	282.50	—
Argintul	—	—
Galbeni împărătești	5.97	—
Napoleon-d'ori	10.01	—
Mărci 100 imp. germane	62.—	—
Londra 10 livres sterlingi	126.30	—

LOTERIE.

Tragerea din 20 Iulie st. n.

Sibiu: 15 72 61 63 2.

Cea mai bună [448] 6

Hârtia de țigarete

e veretabilui

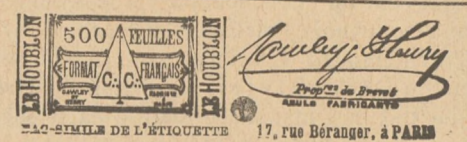
LE HOUBLON

fabricat francez

de CAWLEY & HENRY, în PARIS

A se feri de imitațiune.

Această hârtie se recomandă cu căldură din partea domnilor Dr. I. I. Pohl, D. E. Ludwig, D. M. Lippmann profesori de chimie la universitatea din Viena, pentru curățenia sa absolută și pentru că nu are în compoziția sa nici o materie stricăcioasă.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Iunie 1887.

Budapesta—Predeal					Predeal—Budapesta					Budapesta—Arad—Teiuș					Teiuș—Arad—Budapesta					Copsa mică—Sibiu				
	Tren mixt	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren de porțano		Tren de porțano	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren omnibus		Tren omnibus	Tren de porțano	Tren de porțano		Tren omnibus	Tren mixt	Tren omnibus	Tren de porțano						
Viena	11.10	7.40			București		4.40	7.30		Viena	11.10	2.—		Teiuș		11.24	3.—		Copsa mică		2.29	4.15		
Budapesta	7.40	2.—	3.10	6.18	Predeal		9.12	1.14		Budapesta	8.20	9.05		Alba-Iulia		12.09	4.59		Șeica mare		3.02	4.45		
Szolnok	11.05	4.05	7.—	9.38	Timiș		9.36	1.45		Szolnok	11.20	12.41		Vințul de jos		12.30	4.22		Loamneș		3.46	5.26		
P. Ladány	2.02	5.47	5.40	12.02	Brașov		10.12	2.32		Arad	4.10	5.45		Șibot		1.01	4.51		Ocna	8.27	4.18	5.57		
Oradea-mare	4.18	7.01	8.35	1.46		4.01		7.20			2.17	4.30	6.—	Orăștia		1.32	5.18		Sibiu	9.—	4.42	6.30		
Várad-Velenceze		7.11	9.12	2.01	Feldioara	4.47		7.57		Glogovaț	2.37	4.43	6.13	Simeria (Piski)		2.32	6.15							
Fugyi-Vásárhely			9.22	2.08	Apatia	5.28		8.24		Györök	3.19	5.07	6.38	Deva		2.52	6.35							
Mező-Telegd			9.39	2.19	Ágostonfalva	5.59		8.47		Pauliș	3.43	5.19	6.51	Branicica		3.23	7.02							
Rév		7.41	10.17	2.41	Homorod	6.49		9.24		Radna-Lipova	4.05	5.41	7.10	Ilia		3.55	7.28							
Bratca		8.10	11.36	3.24	Hașfalău	8.35		10.37		Conop		6.09	7.37	Gurasada		4.08	7.40							
Bucia			12.54	4.07	Sighișoara	9.12		11.—		Bézzava		6.28	7.55	Zam		4.44	8.11							
Ciucia		9.04	1.57	4.35	Elisabetopol	9.56		11.34		Soborșin		7.25	8.42	Bézzava		5.30	8.46							
Huedin		9.34	3.11	5.15	Mediaș	10.37		12.03		Zam		8.01	9.12	Conop		6.27	9.38							
Stana			3.40	5.37	Copsa mică	10.59		12.18		Gurasada		8.34	9.41	Radna-Lipova	9.06	7.28	10.27	5.50						
Aghirș			4.15	5.53	11.16			12.26		Ilia		8.55	9.58	Pauliș	9.26	7.43	10.42	6.13						
Ghirbău			4.36	6.05	Micăsasa	11.37		12.42		Branicica		9.19	10.17	Györök	9.46	7.59	10.58	6.38						
Nădășel			4.58	6.20	Blaj	12.16		1.11		Deva		9.51	10.42	Glogovaț	10.21	8.28	11.35	7.19						
Cluj		10.34	5.26	6.38	Crăciunel	12.33		1.23		Simeria (Piski)		10.35	11.07		10.38	8.42	11.39	7.38						
Apahida	11.—			7.08	Teiuș	1.51		2.06		Orăștia		11.11	11.37	Arad		9.17	12.31							
Ghirș	11.19			7.36	Ánd	2.18		2.27		Șibot		11.43	12.—	Szolnok		2.32	5.12							
Cucerdea	12.33			9.16	Vințul de sus	2.48		2.49		Vințul de jos		12.18	12.29	Budapesta		6.—	8.20							
Uioara	1.18			10.—	Uioara	2.56		2.56		Alba-Iulia		12.36	12.46	Viena		3.—	6.05							
Vințul de sus	1.25			10.09	Apahida	3.14		3.12		Teiuș		1.29	1.41											
Ánd	1.46			10.19	Cluj	3.76		3.76		Simeria (Piski)—Petroșeni				Petroșeni—Simeria (Piski)										
Teiuș	2.25			10.48		5.56		5.21		Simeria				Petroșeni										
Crăciunel	2.50			11.55	Nădășel	6.37	6.01	8.—		Streiu		2.42		Banița		6.10								
Blaj	3.03			12.24	Ghirbău	6.58	6.19	8.36		Hațeg		3.25		Crivadia		6.53								
Micăsasa	3.35			12.52		7.14		9.02		Pui		4.16		5.11		7.37								
Copsa mică	4.01			1.34	Aghirș	7.29		9.32		Crivadia		5.58		Hațeg		8.20								
Mediaș	4.20			2.19	Stana	7.56		10.11		Banița		6.40		Streiu		9.01								
Elisabetopol	4.55			2.46	Huedin	8.18	7.12	10.51		Petroșeni		7.12		Simeria		9.52								
Sighișoara	5.42			3.31	Ciucia	8.58	7.41	12.16																
Hașfalău	6.01			3.59	Bucia	9.15		12.50		Arad—Timișoară				Timișoară—Arad										
Homorod	7.27			4.32	Bratca	9.34		1.19		Arad		6.05	5.48	Timișoară		6.25	5.—							
Ágostonfalva	8.08			6.53	Rév	9.53	8.20	2.—		Aradul nou		6.33	6.19	Mercizfalva		7.19	6.02							
Apatia	8.36			7.21	Mező-Telegd	10.25	8.46	3.04		Németh-Ságh		6.58	6.44	Orcizfalva		7.46	6.32							
Feldioara	9.06			8.23	Fugyi Vásárhely	10.47		3.36		Vinga		7.29	7.16			8.15	7.02							
Brașov	9.46			9.02	Várad-Velenceze	10.57		3.52		Orcizfalva		7.55	7.47	Németh-Ságh		8.36	7.23							
Timiș	1.55	5.37		9.52	Oradea-mare	11.64	9.11	4.03		Mercizfalva		8.14	8.08	Aradul nou		9.11	8.01							
Predeal	2.53	6.20			P. Ladány	11.19	9.16	4.47		Timișoară		9.08	9.02	Arad		9.27	8.17							
București	3.28	6.47			Szolnok	1.15	10.37	1.23	7.30															
	9.35	11.50			Budapesta	3.29	12.20	3.24	5.25															
					Viena	6.33	2.15	7.45	10.—															
						2.50	8.—	6.05																
Nota: Numerii încadrați cu linii groase înseamnă oarele de noapte.																								